

## **He tells the finished vision from the start, #1**

### **Hän kertoo loppuun viedyn näyn alusta, osa 1**

Hei kaikki,

Tuntuuko sinusta, että olet missannut Jumalan näyn elämääsi varten tai etsitkö Hänen suunnitelmaansa? Tai ihmetteletkö, mitä seuraavalla maailmanajalla on sinua varten?

2. Moos. 3: 7-8:ssa, kun Mooses seisoi Herran edessä palavan pensaan luona, Herra sanoi näin: "... minä olen astunut alas vapauttamaan heidät egyptiläisten kädestä ja johdattamaan heidät siitä maasta hyvään ja tilavaan maahan, maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä."

Ja 2. Moos. 4: 30-31:sta luemme: " Ja Aaron puhui kaikki, mitä Herra oli Moosekselle sanonut, ja Mooses teki tunnusteot kansan silmien edessä. Ja kansa uskoi. Ja kun he kuulivat, että Herra oli pitänyt huolta israelilaisista... kumartuivat he maahan ja rukoilivat."

Muttei yksikään heistä Joosuaa ja Kaalebia lukuun ottamatta, nähneet tuon maan vuotavan maitoa ja mettä. Valehteliko Jumala vai voimmeko me missata Hänet siinä määrin, ettemme koskaan näe lupausten täyttyvän?

### **Meillä on tässä puutetta kommunikoinnissa - vai onko?**

Huomaa, että Herran kertoessa Moosekselle, että veisi heidät maahan, joka vuotaisi maitoa ja mettä, Herra kertoi korkeimmat ja parhaimmat ja vetoavimmat puolet suunnitelmastaan. Hän ei kertonut yksityiskohtia vaelluksesta autiomaan halki. Hän ei kuvannut sitä tosiasiaa, että heidän täytyisi voittaa siellä asuvat ihmiset. Hän antoi heille näyn sen loppuun saatetussa muodossa, kypsän ja valmistuneen tuloksen - maan, joka vuotaa maitoa ja mettä. Tuon näyn oli määrä kannatella heitä.

1. Moos. 12:ssa yli 400 vuotta aiemmin näemme Herran toimineen samoin Aabrahamin kanssa. Jakeissa 1-3 meille kerrotaan tämä: " Ja Herra sanoi Abramille: "Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan. Niin minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinut ja teen sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunaukseksi. Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä."

### **Mikä suuri lupaus!**

Hän levitti nähtäväksi valmiin ja täysin kehittyneen näyn, parhaan mahdollisen lopputuloksen mukaisen tilanteen. Ja tietysti Aabraham alkaa vaeltaa. Jos katsot asiaa kartasta, matka on yli 1.000 mailia (1.609 km). Mutta kun hän pääsee sinne,

minne Jumala hänet haluaa, 12:7 sanoo: "Silloin Herra ilmestyi Abramille ja sanoi: "Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan". Olet tullut perille, Aabraham. Kotiudu!

Ja meille kerrotaan Aabrahamin rakentaneen alttarin Herralle juuri sinne, minkä jälkeen hän lähti kävelemään uuden maansa ympäri. Hänen yhä tutkiessa maata jae 10 sanoo: "Niin tuli nälänhätä maahan, ja Abram meni Egyptiin, asuakseen siellä jonkun aikaa, sillä nälänhätä maassa oli kova."

Nälänhätä maassa ei välttämättä ole merkki siitä, että olet missannut Jumalan. Mutta sinun täytyy ehkä muuttaa suunnitelmia sopeuttaaksesi ne nälänhätään ja palata näkyyn myöhemmin - kuten Abraham joitakin vuosia myöhemmin palasi maahan.

### **Näetkö kehityksessä olevan toimintamallin?**

Herra kertoo meille aina lopullisen tuotteen, täysin kehittyneen näyn, valmiiksi viedyn suunnitelman parhaimmassa mahdollisessa tapauksessa. Hän jättää aina pois yksityiskohdat siitä, mitä meiltä vaaditaan nähdäksemme tuon näyn toteutuvan. Hän saattaa antaa sinun ymmärtää, että tulee olemaan vaikeaa, mutta harvoin Hän täydentää aukot millään todellisilla yksityiskohdilla. Loppujen lopuksi me vaellamme uskossa, emme näkemisessä.

Jopa apostoli Paavali koki tämän. Kun hän kertoi uudelleen todistuksensa kuningas Agrippalle Apt. 26:15-19:ssä, hän sanoo näin: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. Mutta nouse ja seiso jaloillasi; sillä sitä varten minä olen sinulle ilmestynyt, että asettaisin sinut palvelijakseni ja sen todistajaksi, mitä varten sinä olet minut nähnyt, niin myös sen, mitä varten minä sinulle vastedes ilmestyn. Ja minä pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanain käsistä, joitten tykö minä sinut (engl. Raamatun lisäys: nyt) lähetän."

### **Herra puhui suurista asioista**

Minä ilmestyn sinulle nyt ja tulen ilmestymään sinulle myöhemmin antaakseni lisätietoa. Vapautan sinut kansaltasi ja lähetän sinut ei-juutalaisten luo. Vau, tuo kuulostaa ihmeellisetä. Mutta luetaanpa, mitä Paavali kävi läpi nähdäkseen tuon näyn toteutuvan, 2. Kor. 11: 24-27:

"Juutalaisilta olen viidesti saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille (195 ruoskaniskua selkään viidessä eri ruoskinnassa). Kolmesti olen saanut raippoja (tapa, jolla jalkapohjia hakattiin kepillä), kerran minua kivitettiin (kuoliaaksi Apt. 14:19-20 mukaan, milloin useimmat uskovat hänen tulleen temmatuksi taivaaseen/paratiisiin 2. Kor. 12:ssa kerrotulla tavalla)

Kolmesti olen joutunut haaksirikoon, vuorokauden olen meressä ajelehtinut... ja hän jatkaa puhuen petetyksi tulemisista, vaaroissa ryöstäjien takia, väsymyksestä, uupumisesta, kylmästä kärsimisestä ja siitä, ettei ollut riittävästi vaatteita pysymään

lämpimänä plus siitä tunnepohjaisesta verosta, jonka ihmisistä huolehtiminen aiheutti.

Me tiedämme, että Herra sanoi Ananiakselle Apt. 9: 16:ssa, että Herra aikoi kertoa Paavalille joitakin niistä asioista, joita hän tulisi kärsimään, jos hän hyväksyisi elämänsä annetun kutsun - mutta jos tämä toimintamalli sopii, Herra ei kertonut paljoakaan yksityiskohtia.

Luuletko Pietarin tienneen, kun Herra kertoi hänelle, että tekisi hänestä ihmisten kalastajan, että hän eräänä päivänä kuolisi marttyyrikuoleman? Hänelle ei kerrottu sitä ennen kuin Joh. 21: 18-19:ssa. Tuossa kohdassa hän tiesi liian paljon, oli liian syvällä. Tiesikö hän jättäessään kalastusbisneksensä Lk. 5: 9-11:ssa, että hän oli jättämässä sen kuollakseen marttyyrikuoleman? 'Ihmisten kalastajat' kuulostaa niin sävyisältä ja lauhkealta ja ylevältä - ja vain mukavalta. Muuten, tulet kuolemaan ristiinnaulitsemisella ollessasi vanhempi, ihmiset vievät sinut sinne, minne et halua mennä - tuntuuko sinusta yhä siltä, että haluat olla ihmisten kalastaja?

## **Olet normaali**

En keksi ketään, joka on onnistunut täysin koko elämänsä ajan. Aabraham päätti 'auttaa' Jumalaa saamalla Ismaelin aikaan Hagarin kanssa, ja katso sitä sotkua, minkä hän maailmalle jätti sen tuloksena. Hän on uskomme isä, ja silti, katso häntä. Mooses ei koskaan päässyt näkemään luvattua maata. Joona nielaistiin, Elia piiloutui luolaan, Johannes Kastaja kysyi, oliko Jeesus todella Messias vai pitäisikö jatkaa etsimistä, Pietari kielsi Herran kolmasti jne jne.

Älä unohda sitä yksinkertaista tosiasiaa, että sinä ja minä, me olemme jo ikuisuudessa. Me katsomme Jumalan meille kertomia asioita, emmekä näe niiden tapahtuvan ja merkkäämme kuolevaisuutemme kalenteriin ihmetellen, mikä meni väärin tai jatkamme kauan aikaa sitten anteeksi annettujen syntien katumista. Unohdamme olevamme jo ikuisuudessa, elävämme jo ikuisesti.

Mikä ei tapahdu tässä elämässä, voi toteutua seuraavassa maailmanajassa - itse asiassa ajattelen monien Hänen meille sanomien asioiden kohdalla Hänen tarkoittavan niiden koskevan vuosia tai vuosikymmeniä sen jälkeen, kun tämä ruumis on kuollut. Elämämme, Jeremia sanoo, on elämää tässä maailmanajassa, mikä on kuin hengityksemme, jonka voimme nähdä kylmänä aamuna. Tuo on Herran näkökulma, joten Hän investoi meihin pitkäksi ajaksi.

Vanhassa testamentissa on paljon profetiaa, joka ei tule täyttymään ennen kuin seuraavassa maailmanajassa, joten miksi on niin vaikea uskoa, että jokin asia, jonka Hän kertoo meille tänään, toteutuu 50 tai 100 tai 200 vuoden kuluttua? Hänen Sanansa ei palaa tyhjänä, vaan tulee aikaansaamaan sen, minkä Hän sanoi. Katso yli elämän tässä kehossa ja tajua, että olet jo ikuisuudessa.

Tällä tavalla paine on ikään kuin Hänellä, ei meillä. Jos Jumala antaa sinulle joskus jotakin ja ajattelet 'En voi tehdä sitä', niin sitten kysymys ei ole Jumalasta. Jos olisi, silloin ottaisit itse kunnian siitä itsellesi ja voisit seistä Hänen edessään sanoen 'katso, mitä tein puolestasi omin neuvoin!' Sitä ei tule tapahtumaan. Näky, joka on LIIAN iso, LIIAN loistelas - se on Jumalan näky. Sellainen, joka vaatii ihmeitä toteutuakseen.

Ihmeitä? Kyllä, niin kuin silloin kun aivan liian vanhat nainen ja mies saavat vauvan. Niin kuin änkyttävä kaveri, joka vaatii veljeään puhumaan puolestaan ja jolla on puusauva, joka tekee ihmeitä. Niin kuin apostoli, jonka luo ihmiset toivat sairaita, jotta edes hänen varjonsa ohittaisi heidät tai niin kuin mies, jonka koskettamat kangaspalat paransivat ihmisiä. Jos voit tehdä asian itse, se ei ole Jumalasta lähtöisin. Jos tarvitset ihmeitä nähdäksesi näyn käyvän toteen, kyse saattaa olla Jumalasta, jotta kunnia on Hänen, ei meidän.

Enemmän ensi viikolla ... kuinka se toimii, päätökset, jotka meidän täytyy tehdä, entä sitten kaikki se menetetty aika?

Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn

**He tells the finished vision from the start, # 2 Personal transparency**

**Hän kertoo loppuun viedyn näyn alusta, osa 2 Henkilökohtainen läpinäkyvyys**

Hei kaikki,

Barb ja minä tulimme Herran luo 1970-luvun puolivälin karismaattisessa uudistuksessa, jolloin miljoonat ihmiset perinteisissä kirkkokunnissa tulivat Herran luo. Vastaanotimme Pyhän Hengen kasteen, kuten miljoonat tekivät ja aloimme kokoontua kodissa 'rukoukokouksissa' viikolla samalla kun pysyimme uskollisina perinteiselle kirkkokunnallemme sunnuntaiaamuna.

**Lupauksia, lupauksia**

Tämä oli ennen kuin Uskon sanan liike 1980-luvulla opetti Jumalan Sanan tinkimättömyyttä. Siihen saakka monista karismaattisista kotikokouksista puuttui tasapainoinen opetus - vallitsi ikään kuin villi länsi, kaikki käy. Meidän täytyi luottaa Totuuden Pyhän Hengen olevan erotuomarina kaiken sen suhteen, mitä kuulumme ja näimme, ja juuri tuossa kohdassa opin ensimmäistä kertaa tukeutumaan Häneen ja tuntemaan Hänen äänensä ja sisäisen 'todistuksen'.

Mutta Uskon sanalla oli omat ongelmansa ihmisluonnon ollessa se mikä on, jotkut äärimmäisyyksiin karismaattisessa uudistuksessa menevät menivät äärimmäisyyksiin Uskon sana -liikkeessä, ja siinä kohdin se vaikutti Barbiin ja minuun.

### **Teistä meidät tuntevat tietävät vanhimman poikamme olevan vammainen**

Tässä joulukuussa hän täyttää 39, mutta synnytyksen aikana olleen hapenpuutteen vuoksi, joka johtui napanuorasta hänen kaulansa ympärillä, hän on mieleltään noin nelivuotias. Hän on meille ilo ja myös raskas taakka. Diagnoosi on CP-vamma, joka tarkoittaa aivovauriota, joka tapahtuu synnytyksen aikana, ja tuo aivovaurio voi olla hyvin vaikea tai hyvin lievä: kyse on siitä, kuinka kauan aivot ovat jääneet ilman happea. CP ei ole sairaus, vaan synnytyksessä saatu aivovamma.

Uskon sanan -liikkeen vaikutus karismaatikoihin kuten meihin 1980-luvulle oli enemmän kuin vain Jumalan Sanan tinkimättömyyden oppimista. Tuo osa Uskon sanasta toi tasapainoa villille ja hullulle 1970-luvulle ja se oli suuresti tarpeen. Mutta siitä seurasi myös epätervettä seurakuntakulttuuria.

### **Epätasapainoinen osa parantumiseen liittyen on juuri se osa, jonka koimme poikamme suhteen**

Moni sellainen, johon Sanan uskon -liike vaikutti, asetti meidät kyseenalaisiksi sen suhteen, miksi poikamme ei parantunut. He kysyivät, olinko paastonnut. He antoivat meille sananpaikkoja tunnustettavaksi ja julistettavaksi. Jotkut totesivat CP-aivovaurion aikaansaavan sen, että osa aivoista kuoli, joten he tarjosivat ideoita korkeapainekammioista ilmaa koskeviin jakeisiin, joita tunnustaa.

Jotkut halusivat karkottaa hänestä riivaajia. Mutta CP on vamma eikä siihen liity mitään riivaajia. (Herra ei vain kertonut minulle niin eräessä näyssä ilmestymisessään, vaan opetti minulle Sanaa, joka osoitti Hänen yksinkertaisesti parantaneen vammoja, koska ne ovat vain vammoja. Hän näytti minulle vammautuneita lähtien miehestä, jolla oli surkastunut käsi aina eri raajarikkoihin miehiin Hänen ja Paavalin edessä (Apt. 14:8-10), joista kenelläkään ei ollut riivaajia, vain vammoja, jotka tarvitsivat parantamista.)

Sitten henkilökohtaisiin profetioihin erikoistuneita, jotka sanoivat eri tavoin: 'Näin sanoo Herra' - mitä seurasi jokin seuraavista: teillä on salainen synti, Jumala yrittää siunata teitä antamalla teille vammaisen pojan, Jumala yrittää opettaa teille jotakin. Eikä unohdeta niitä, jotka panivat aikarajoja parantumiselle: noin vuoden kuluttua hän tulee parantumaan tai "minusta vain tuntuu, että se on hyvin lähellä" tai "aivan nurkan takana". Ja sitten oli yleinen kulttuuri, joka katsoi meitä nenänvartta pitkin ajatellen "Mikä teissä on vikana, kun ette näe Jumalan lupauksen toteutuvan elämässänne".

## **Mitä Herra kertoi Chrisille**

Siitä illasta lähtien, jolloin olimme juuri kuulleet Chrisin aivovauriosta hänen ollessaan noin puolivuotias aina tähän päivään saakka, meillä on ollut rauha koskien hänen parantumistaan. Joka ilta Chrisin mennessä nukkumaan viimeinen hänelle sanomani asia on “Hänen haavojensa kautta” ja hän vastaa “minä parannuin”. Hänen vammansa on kuitenkin estänyt häntä ymmärtämästä aikaa ja mennyttä aikamuotoa, joten hän vastaa, koska olemme tehneet niin vuosia, ei siksi, että hän kykenisi ymmärtämään ilmauksen ‘noiden haavojen kautta sinä PARANIT’ menneen aikamuodon.

Chrisillä on kuitenkin toinen näkökulma. Kun hän oli noin 22-vuotias, hän tuli ryömien pitkin käytävää (hän ei kykene kävelemään, joten hän veti itseään eteenpäin mahallaan ollen armeijatyylisiin) sanoen: “Isi! Isi! Tiedätkö mitä Jeesus sanoi minulle?! Hän sanoi, että Hän tulee kävelemään vuorten poikki minun kanssani! Jep, niin Hän sanoi! Jihuu! Eikö se ole hienoa? Jihuu! Jep, niin Hän sanoi, Hän tulee kävelemään vuorten poikki minun kanssani! Jihuu!”

Siitä hetkestä lähtien Chris on sanonut nähdessään lasten juoksevan televisiossa: “Kun pääsen taivaaseen, juoksen tuolla tavalla.” Ja: “Kun pääsen taivaaseen; ei pyörätuolia.”

Viime viikkoista jatkaakseni, voimme nähdä Herran antaneen Chrisille lupauksen loppuun saatetusta, täysin kehittyneestä näystä. Jeesus ei koskaan sanonut, että Hänen kävelynsä vuorten poikki Chrisin kanssa ei olisi TÄSSÄ maailmanajassa, mutta Chris olettaa Hänen puhuneen taivaasta.

## **Hänelle annetun sanan suuruuden tähden**

Herran Chrisille antaman lupauksen ihmeellisen vaikutuksen takia Chris on rauhassa sen suhteen, että odottaa taivaaseen asti ennen kuin parantuu. En voi olla ristiriidassa hänen uskonsa kanssa. Mutta meidän täytyy käydä läpi valtavan paljon vaikeutta tässä elämässä siihen päivään saakka, kunnes hän on ehyt. On aina maksettava hinta ennen kuin näkee lupauksen toteutuvan.

Rehellisesti sanoen en tiedä mitä tehdä sen rauhan kanssa, joka minulla on ollut nämä yli kolme vuosikymmentä koskien Chrisin parantumista - ehkä tuo rauha tarkoittaa sitä, että tapahtuu, kuten Chris uskoo, taivaassa hän on terve. Ehkä tuo rauha tarkoittaa, että tulen näkemään sen taivaan tällä puolen.

Avain minulle ja ‘haaste’ on pysyä rauhassa, kun on saanut henkilökohtaisen lupauksen. Tuo lupaus tulee olemaan loppuun viety näky, valmis paketti. Pysy rauhassa ja lakkaa etsimästä sitä, miten ja milloin se tapahtuu. Kun Chris oli noin viisivuotias ja olin jatkuvasti tunnustanut, julistanut, lainannut Raamatunkohtia

parantumisesta valtavasti ja intensiivisesti keskittyen joka päivä suurella tunteella ja lujuudella sanojeni suhteen, sillä halusin näyttää Herralle, että tarkoitin sitä, ja yhtäkkiä Isä kysyi minulta jotakin. Hän keskeytti tunnustukseni, kuvittele!

“Millä Raamatunkohdalla seisot?” (Meihin vaikutti vielä Uskon sana -liike, joten olin tunnollisesti valinnut jakeen ja ‘seisoin’ sen päällä). Vastasin: “1. Piet. 2: 24.” Hän vastasi: “Mikä se on?” Niinpä siteerasin sen Hänelle: “joka ”itse kantoi meidän syntimme” ruumiissansa ristinpuuhun, että me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja hänen ”haavainsa kautta te olette paratut”.”

Hän vastasi: “Oikein hyvä. Voitko vain uskoa lupauksen hakematta sen ilmenemistä?” Se yllätti minut, mutta vastasin sen jälkeen, kun olin arvioinut sen, mitä Hän pyysi minua tekemään: “Kyllä. Voin.” Johon Hän vastasi: “Oikein hyvä. Sitten vain usko lupaus. Lepää lupauksessa. Irrota katseesi ilmenemisestä.”

Tuosta tuli rauhani tässä asiassa - lakkasin hakemasta ilmenemistä ja tuosta päivästä lähtien yli 34 vuotta sitten olen pysynyt rauhassa. Olenko paastonnut Chrisin parantumisen puolesta? Kyllä, 15 päivää vain vettä, kunnes tajusin, etten tulisi muuttamaan Isän tai Herran mieltä tässä asiassa.

Jos tunnet minut, tiedät, että Herra on ollut armollinen ja vierailut luonani monta kertaa siitä lähtien, kun näin Hänet ensimmäistä kertaa vuoden 1986 huhtikuussa. Koska Hän tulee tavallisesti ollessani kotona, Chris on ollut vähän matkan päässä käytävää pitkin ja minä olen NIIN halunnut Hänen vain kulkevan sinne parantamaan poikani. On myös ollut kertoja, jolloin Chris on ollut aivan vierelläni pyörätuolissa ja Herra on seissut vierelläni käsivarren päässä pojastani - mutta ainoa mitä Hän tuossa ilmestymisessään teki, oli että Hän kertoi minulle, kuinka vaikea on pitkän aikaa jotakin tautia sairastaneen parantua. Siltikin pysyn rauhassa enkä ole hylännyt rauhaa kaikkina näinä vuosina. Vartioin rauhaa mustasukkaisesti.

Pyydän, että palaat siihen viimeisimpään asiaan, jonka Hän on sinulle kertonut rakkaastasi tai jostakin tilanteesta, ja löydä rauha lupauksesta irrotettuasi katseesi ilmenemisestä - ja pysy siinä rauhassa. Chris pienenä lapsena on pysynyt siinä. Minä olen pysynyt. Niin voit sinäkin.

Lisää ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn

**He tells the finished vision from the start, # 3 why the promises**

**Hän kertoo loppuun viedyn näyn alusta, osa 3 miksi lupaukset**

Hei kaikki,

Viime viikolla kerroin meidän (vammaisesta) pojastamme Chrisistä ja hänen suuresta, mutta lapsen kaltaisesta uskostaan.

Sydämessäni on jonkinasteinen rauha tietäessäni Herran puhuneen hänelle ja kertoneen, että Hän 'kävelisi vuorten halki' hänen kanssaan. Tuo rauha sydämessämme sallii Barbin ja minun kestää Chrisin elämän järjestämisen sekä kotona että hänen ryhmäkodissaan. Hän asui kotona ensimmäiset 24 elinvuottaan, mutta sen jälkeen, kun hänen veljensä varttuivat aikuisiksi ja menivät opiskelemaan ja naimisiin tajusimme, että Barb ja minä emme voisi pitää hänestä huolta yksin. Niinpä teimme elämämme vaikeimman päätöksen sijoittaa Chris ryhmäkotiin, sitten muutimme lähemmäksi häntä pysyäksemme mukana hänen elämässään. Tätä kirjoittaessani hän täyttää joulukuussa 39 vuotta, vaikka mieleltään hän on noin nelivuotias, mutta omaa kyvyn omaksua ja ymmärtää enemmän kuin mitä hänen mielensä ikä antaa ymmärtää.

Jos olet koskaan huolehtinut kenestäkään pitkän aikaa, voit samastua elämäämme. On niitä onnellisia ja huolettomia perjantaipäiviä, jolloin Chris ja minä käymme asioilla ympäri kaupunkia: haen hänet hänen ryhmäkodistaan noin aamukahdeksalta, suihkutan hänet ja ajan hänen partansa, ja sitten lähdetään ulos, yleensä Soniciin, paikallisen pikaravintolan autokaistalle. Kun olemme painaneet nappia ajettuumme 'meidän' paikallemme nro 21, Melissa-päällikkö tervehtii napinpainallusta sanomalla 'Hei John ja Chris', ja me vastaamme aina... ja niin päivä alkaa tuolla tavalla ihmisten tuntiessa meidät joka puolella kaupunkia.

Noin klo 16 suuntaamme kotiin, jossa Barb on valmistanut aterian iltaa varten... ja lauantaiamuna vien Chrisin kylpyyn, sitten hän katsoo televisiota samalla kun minä valmistan suuren aamupalan; hän rakastaa isin 'juustokananmunia', jotka ovat vain munakokkeli juuston kera, mutta ryhmäkodissa hänen vakituinen aamiaisensa on muroja, joten kyse on viikoittaisesta herkusta. Suuri osa lauantaista käytetään katsomalla hänen suosikkielokuviaan tai televisio-ohjelmiaan - ainoa aika viikosta, jolloin hän voi kontrolloida mitä hän tekee, mitä syö, mitä katsoo televisiosta - ryhmäkotiympäristö tarkoittaa, että toiset päättävät kaikki nuo asiat.

Meillä on hauskaa yhdessä ja hän saa meidät nauramaan - ja Herra käyttää häntä. Kerroin, kuinka eräänä aamuna velloin lievästi itsesäälissä sisäisesti ja murehdin hiljaisesti kysellessäni Isältä, kuinka voin pitää huolta Chrisistä kahtena päivänä viikossa, tehdä kaiken sen mitä CWOWI:n kanssa täytyy tehdä, matkustaa, pitää kodin kunnossa ja sen sellaista, ja yleisesti ottaen ollen itsesäälän vallassa. Päätin valitukseni Isälle sisäisesti 'Mikä minä olen, kuormajuhtako?' sillä hetkellä olin polvistuneena Chrisin edessä pannen sukkia hänen jalkaansa ja juuri silloin hän taputti



minua päähän ja sanoi: "Sinä olet hyvä hevonen." Viesti vastaanotettu, Isä. Muutan asenteeni ja mielialani ja lakkaan säälimästä itseäni. LOL.

### **Sen ihmiset tuntevat ja näkevät - John ja Chris eri puolilla kaupunkia**

Mutta se, mitä ihmiset eivät näe, ovat kokoukset ryhmäkodissa. Sähköpostit ja puhelut henkilökunnan kanssa. Viime viikolla kyse oli Chrisin ruoka-annosten säätämisestä, koska siellä tarkkaillaan hänen painoaan. Edellisellä viikolla oli kyse vuosittaisen näkö tarkastuksen ajankohdan sopimisesta. Sitä edellisellä viikolla oli kyse hänen viemisestä sairaalaan laboratorionkokeisiin. Tällä viikolla hänen halutaan menevän hammaslääkəriin, joka käyttää nukutusainetta ja jonka luona olemme käyneet aiemmin, sillä on kulunut kaksi vuotta hänen viimeisimmästä puhdistuksestaan (hänen täytyy olla tiedottomana sitä varten, koska hän ei siedä hammashoitoa), mutta se maksaa 1.500 dollaria, jotka meidän täytyy säästää suunnitelmallisesti ja niin edelleen... jatkuvaa huolehtimista.

Eivätkä ihmiset näe aivovaurion toista puolta, olipa tuo vaurio sitten syntymästä saakka ollut tai sodan, auto-onnettomuuden tai kaatumisen aiheuttamaa, aivovauriosta kärsivät ihmiset eivät pidä äkillisistä muutoksista siihen, mitä he ovat tekemässä. Kovat äänet, muutokset aikataulussa tai suunnassa, johtavat usein välittömään ja rajuun reaktioon - huutamiseen, lyömiseen, minkä tahansa kädessä tai lähellä olevan esineen heittämiseen, puremiseen, äärimmäiseen käytökseen. Sitten heti kun tuo jännite on lauennut, he ovat nöyriä, anteeksipyyttäviä ja taas normaaleja rakastavia omia itseään. Tuo on Chris. Tuota on elämä Chrisin kanssa.

En pysty laskemaan niiden kertojen määrää, jolloin minua on lyöty, läimäytetty, purtu, raavittu, kynsitty hänen puristaessaan niin lujaa kuin hän voi, hän on kiljunut ja kumauttanut minua silloin kun olen pelkästään työntänyt ostoskärryä kaupan käytävää pitkin ja odottamatta peruuttanut tai muuttanut suuntaa - tuo käytös tulee aivovauriosta.

### **Miksi kerron tämän?**

Koska samalla kun Chrisillä (ja meillä) on lupaus siitä, että eräänä päivänä Herra kävelee vuorten poikki Chrisin kanssa, siihen saakka meidän täytyy tulla toimeen yllä olevan kanssa lopun elämäämme tai lopun hänen elämänsä tai kunnes tuo parantuminen tapahtuu. Ja Herra tietää tämän. Herra näki sen, kun Hän antoi tuon lupauksen. Ja silti elämämme Chrisin kanssa on jatkuva taakka ja ilo.

Jopa Chrisin ryhmäkodissa pohdimme; mitähän Chris tekee nyt? Onko hänellä lämmin? Täytyykö hänen mennä vessaan? Onko hänellä nälkä, käyttäytyykö hän kunnolla,

millaisen viikon meille kerrotaan hänellä olleen, kun noudan hänet perjantaina? Riippumatta siitä, missä päin maailmaa olen, Chris on aina, aina, mielen perukoilla. Hän on pohjimmiltaan nelivuotias, josta huolehtivat toiset, jotka eivät koskaan voi pärjätä siinä yhtä hyvin kuin Barb ja minä. (Kuten sanoin, hän on lähes 39-vuotias).

Kuitenkin Herra tietää tämän. Isä tietää tämän. Herra antoi Chrisille loppuun viedyn näyn, täysin kehittyneen ja loppuun saatetun lupauksen: Minä tulen kävelemään vuorten halki kanssasi. Mutta nykyhetken ja tuon hetken välissä on suuri taakka, ahdistus ja tunne-elämän vero hänen ja meidän maksettavana. Kuitenkin Chrisin positiivinen asenne on ilo, meille inspiraatio. Meille esimerkki.

## **2.Piet.1: 3-4:ssä Pietari sanoo näin:**

"...Koska hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mikä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan, ... joiden kautta hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi..."

Saitko tuosta kiinni? Hän antoi meille suuria lupauksia, jotta me voisimme tulla osalliseksi Hänen jumalallisesta luonnostaan. Tuo lausuma on sataprosenttisesti vastaan Uskon sanan, karismaattisen, etsijäystävällisen, evankelikaalisen tai minkä tahansa muun uskovien 'ryhmän' leiman kanssa: lupaukset on annettu, jotta voimme olla osallisia Hänen luonnostaan.

Ei rukousvastausten takia. Ei siksi, että meille annettaisiin mitä sydämemme halajaa (tai himoitsee). Ei siksi, että meille annettaisiin unelmoimamme asia (täytyä tyhjä kohta: koti, auto, työpaikka, puoliso, loma, pankkitili jne.) Vaan lupaukset on annettu, jotta saattaisimme olla osallisia Hänen luonnostaan.

Me näemme Häneltä vastaanotetun lupauksen rukousvastauksena tarpeeseen tai halajamiseen. Hän antaa nuo lupaukset, jotta voimme kasvaa Hänessä. Kumpikin on totta, kumpaakin tarvitaan. Toisessa maa katsoo ylös taivaaseen, toisessa taivas katsoo alas maan päälle. Hän hallitsee tilanteen, Hän on Jumala. Hän antaa lupauksen, jotta me voisimme tulla Hänen kaltaisekseen. Se on ensimmäisenä prioriteettina.

Hän antaa loppuun viedyn näyn, täysin kehittyneen ja kauniin lopputuloksen - mutta sinne pääseminen vaati tulemista osalliseksi Hänen jumalallisesta luonnostaan. Jokainen annettu lupaus vaatii kasvamista, jotta voitaisiin nähdä sen täyttyminen riippumatta siitä, milloin tuo täyttyminen tulee: tässä elämässä tai seuraavassa.

Selvitä tuo sydämessäsi. Muuta näkökulmaasi sydämessäsi ja etsi sitä, miten voit kasvaa pitäessäsi kiinni Hänen antamastaan lupauksesta samalla kun odottaen etsit sen täyttymistä. Tajua, että jokaisessa lupauksessa on ehto, ja tuohon ehtoon liittyy aina luonteen muuttuminen jumalisuuden suuntaan.

Ensi viikolla ilmeisistä vastakohtaisuuksista Hänen lupauksissaan sekä aukoista elämämme aikajanalla... siihen saakka, siunauksin,

John Fenn

**He tells the finished vision from the start, # 4, gaps, different vision than what was shown,**

**Hän kertoo loppuun viedyn näyn alusta, osa 4, aukot, eri näky kuin se mikä näytettiin**

Hei kaikki,  
Ennen kuin aloitimme CWOWIn kodissamme ollessamme vielä auditorioseurakunnassa, Barb oli nähnyt näyn tulevaisuudestamme, vaikka siihen aikaan meillä ei ollut aavistustakaan siitä, mitä se koski, vaikka luulimme ymmärtäneemme sen. Tuo on tämän päivän pääpointti - me luulimme ymmärtäneemme, mutta kommunikoitu oli eri asia kuin se mitä itse asiassa tapahtui.

## **Näky**

Barb seiso i talomme avoimella ulko-ovella ulos katsoen ja tervehtien loppumatonta jonoa ihmisiä, jotka olivat tulossa kotiimme ja joita palvelimme - parantamalla fyysisesti, tunne-elämän osalta, hengellisen tasapainon ja terveyden suhteen, jotkut syntyivät uudesti, mutta kaikki tehtiin eheiksi.

Sitten hän näki näiden ihmisten jonkin ajan jälkeen lähtevän ulos talostamme kykenevinä elämään ehyttä ja tasapainoista elämää. Jokaisen ihmisen ensimmäisen askeleen kohdalla, kun hän lähti talosta, hänen jalkansa koskettivat maata ja loivat kareita kuin heitetty kivi tyneen lammen pintaan, mikä edusti niitä muita elämiä, joita hän kosketti. Tämä jatkui ja jatkui aina siihen saakka, kunnes Barb saattoi nähdä vain ihmisiä astumassa ulos ja luoden kareita, jotka puolestaan koskettivat toisia.

Tuohon aikaan olimme auditorioseurakunnassa, joten me ajattelimme, että kyse oli kirjaimellisesti tuhansista ihmisistä, jotka tulisivat kotiimme. Otimme tuon näyn ja välittömästi näimme sen palvelutyön päämajana, toimivana karja- ja maatilana, koulutuskeskuksena ja uskovien yhteisönä, joka oli keskittynyt kotimme ympärille. Kyse oli pohjimmiltaan pienestä kristillisestä naapurustosta, joka kykenisi olemaan omavarainen, jos yhteiskunta romahtaisi.

Vasta kun Herra ilmestyi minulle kahdesti vuonna 2001 kertoakseen minulle: "Haluan sinun aloittavan kotiseurakunnan ja kotiseurakuntaverkoston, ja organisoisi se sillä tavalla, että se helpottaa kotiseurakuntien kehittämistä ympäri maailman " ymmärsimme, että Barbin näkemä oli CWOWI, sillä aloitimme sen kodistamme käsin. Vaikka verkosto on nyt monissa maissa, hengellisesti puhuen, ihmiset tulevat kotiimme, tulevat eheiksi ja sitten jatkavat eteenpäin eheys elämässään.

Tuo kirjaimellinen näky ei tapahtunut, mutta se hengellinen totuus, joka näyssä kommunikoiitiin, on toteutunut.

### **Paavalin näky**

Englanninkielisessä opetussarjassani siitä, kuinka olla Hengen johdatuksessa, osassa 2, puhun eräästä tilanteesta Paavalin elämässä, jolloin Jumalan hänelle antama näky ei täyttynyt tarkalleen sillä tavalla kuin näky kuvasi.

Tässä kohdassa joudumme vaikeuksiin. Meillä on sydämessämme jotakin Herralta ja oletamme sen olevan kirjaimellista, juuri nyt, ja se täytyy tehdä juuri niin kuin sana/näky/taakka Herralta meille kerrottiin. Mutta niin ei ole aina laita, kuten tässä näemme ja meidän elämässämme yllä kerrotusti.

Apt. 16: 6-10:ssa Paavali ja hänen ryhmänsä on ollut kulkemassa idästä länteen halki nykyään Turkkina tunnetun maan poikki. Useissa kohdissa he yrittivät kääntyä vasemmalle mennäkseen etelään rannikolle, mutta Herra ei sallinut heidän mennä, teksti sanoo.

Koska Herra kielsi kääntymästä etelään, Paavali jatkoi kulkemista länteen, kunnes hän löysi itsensä Troaksen rannikkokaupungista: häneltä loppui maa ja hänen edessään oli vain meri. Juuri silloin hän näki näyn miehestä Makedoniassa, meren toisella puolella, sanomassa 'tuli ylitse tänne Makedoniaan auttamaan meitä'. Tämä näky oli vahvistus jatkaa kulkemista länteen, Eurooppaan.

### **Ja tämä on pointtina:**

Paavali ei koskaan tavannut näyn miestä. Apt. 16:11-15 kertoo meille, että sen sijaan hän löysi liikeneisen nimeltä Lydia, ja hän emännöi ensimmäistä filippiiläisten kotiseurakuntaa. Paavalin myöhempi kirje hänelle ja heille on lämpimin ja läpinäkyvin hänen kirjeistään, ja on selvää, että heillä oli erityinen paikka Paavalin sydämessä. He myös antoivat säännöllisesti Paavalin palvelutyöhön.

Joitakin vuosia sitten Barb ja minä veimme ryhmän seuraamaan Paavalin askeleita ja kävimme Filippissä ja Lydian kotona, josta tuli kappeli sen jälkeen, kun kristinuskosta tuli lailliseksi. Jäljellä ei ole paljoakaan, vain seinien alaosa ja kaunis mosaiikkinen

tiililattia. Mutta ei ole mitään kirjausta siitä, että Paavali olisi koskaan tavannut näyn miehen - miehen, joka pyysi häntä tulemaan Makedoniaan auttamaan.

### **Ihmislunnon ollessa mikä on...**

Alamme kyseenalaistaa itseämme miettien, miksi 'näky' ei ole tapahtunut tai missä kohtaan olemme missanneet sen. Joskus, kuten näyssä ihmisistä meidän ovellamme ja kotonamme tai Makedonian miehen kohdalla, näky, uni, lupaus on hengellinen. Tuo sana sinulle ilmaisee hengen siitä, mitä Jumalalla on mielessään, ei yksityiskohtia. Kyse ei ole rakennuspiirustuksista, kyse on impressionistin maalauksesta hengestä sen takana. Hän hahmottelee ääriiviivat, mutta antaa sinun ja minun maalata kuvan.

### **Esimerkkejä**

Joku mies sanoo olevansa kutsuttu palvelutyöhön pastorina, mutta on kiinni urassaan ajatellen tuottaneensa Jumalalle pettymyksen. Syynä on se, että hän ymmärsi kutsun tarkoittavan saarnastuolia, mutta UT:n totuus on, että Kristus on meissä, eikä pastorin lahjalla ole mitään tekemistä sen kanssa, miten hän ansaitsee leipänsä. Hän ei tajua, että työssään hän on palvelutyössä, sillä Kristus on hänessä, joten se kuinka hän käyttäytyy, työtovereille annetut ohjeet, hänen johtamansa osaston rauha ja eheys, merkitsevät sitä, että hän palvelee heitä heidän pastorinaan. Ne, jotka tekevät hänelle työtä, tuntevat olonsa turvallisiksi, turvatuiksi, rakastetuiksi, toimistossa on vapaus ja rauha - tuo on pastorin voittoa.

Olen nähnyt lasten olevan pastoreina toisille lapsille, pitäen hellästi huolta ystävistään. Teollisuuden palveluksessa on johtajia, joiden toimisto on kuin henkilökohtaisen ohjauksen toimisto johtajan rakastaessa vastuullaan olevia ihmisiä enemmän kuin työtään, antaen heille elämänohjeita samalla kuin ohjeita heidän työtään varten.

Pariskunta, joka ei voi olla auttamatta toisia pariskuntia perheeseen, raha-asioiden budjetointiin ja liikeasioiden suunnitteluun liittyvin neuvoin. Kaupan omistaja, joka etsii tilaisuuksia antaa kauppansa tuotteita vähemmälle onnekkaille tai työtä jollekulle, joka tarvitsee ylimääräistä rahaa. Kaikki nämä jutut ja muutkin ovat hengellinen lahja nimeltään 'pastori' tai sananmukaisesti 'hän, joka pitää huolta lampaista'. Lampaista huolehtiminen ei tapahdu saarnastuolissa, useimmat pastorit ovat miehiä ja naisia ja teinejä ja lapsia kaikilla elämänalueilla. Kristus on meissä, missä me sitten olemmekin, joten työtehtävän tittelillä on vain vähän merkitystä Hänelle.

### **Voin kuvitella...**

UT:n totuus on tämä: olin nälkäinen ja sinä ruokit minut. Janoinen ja sinä annoit minulle juotavaa. Muukalainen ja sinä otit minut kotiisi. Alaston ja sinä vaatetit minut. Sairas tai vankilassa ja sinä vierailit luonani. Se on UT:n totuus. SE on palvelutyötä. Saarnastuoli ei ole siinä. Evankelioivat kampanjat eivät ole siinä. Perustavaa laatua oleva rakkaus, ympärillämme olevista huolehtiminen, SE on palvelutyötä. Se virtaa yksilön sydäimestä käsin, sitten hänen kodistaan, sitten ulospäin toisille.

Voin kuvitella naisen saapumassa taivaaseen pitkän elämän päätyttyä, mutta tuntien olonsa kauheaksi, ettei hän koskaan ryhtynyt siihen palvelutyöhön, jonka hän koki Herralla olevan häntä varten, tuntien tuottaneensa Hänelle pettymyksen. Hän tunsii olevansa kutsuttu palvelutyöhön lapsena, sitten hän rakastui, meni naimisiin, sai perheen, ja sitten seitsemänkymmppisenä ihmetteli, mitä Jumala hänestä ajatteli, koska hän ei koskaan ollut 'palvelutyössä.'

Mutta kun Hän arvioi naisen elämää, Hän vakuuttaa tälle, että tämä oli ollut palvelutyössä koko elämänsä, nainen vain sovelsi uskonnollista kulttuuriaan siihen, mitä Hän oli pannut naisen sydämeen, ja sen tähden ymmärsi väärin elämällään olevan kutsun.

Hän näyttää naiselle tämän lapsesta asti auttaneen toisia, olleen ensimmäinen, joka puhui uudelle luokkatoverille, oli teininä soppajonon vapaaehtoisena, luopui urasta jäädäkseen kotiin kasvattamaan lapsiaan, vei ruokaa monituiset kerrat kriisissä oleville, kirjoitti rohkaisuviestejä toisille... ja Herra saa naisen ymmärtämään, että kyse oli naisessa olevasta Hänestä, joka huolehti noista ihmisistä, rakasti heitä, huolehti heistä pastorina... nainen oli palvelutyössä koko ajan, hän oli vain soveltanut omia ajatuksiaan siihen mikä oli Hänen sydämellään, mikä johti siihen, että naisella oli koko elämän mittainen tunne siitä, että oli tuottanut Hänelle pettymyksen.

Kun olin pienen seurakunnan pastori, Barb sai ensin osakseen halveksuntaa ja pilkkaa joidenkuiden taholta, kun hän kertoi heille, ettei laulanut tai soittanut urkuja tai pianoa, ei ollut opettaja, että hänen palvelutyönsä oli olla kulissien takana, mikä mahdollisti minun toimia pastorina ja johtaa seurakuntaa.

Hänen tuntiensa olonsa kauheaksi ja noloksi siitä, ettei vastannut joidenkuiden seurakunnan naisten odotuksiin, Herra sai hänet vakuuttuneeksi omasta arvostaan kertoen hänelle, että olemme yhtä miehenä ja vaimona ja että Barbin palvelutyö oli ensin minua ja lapsiamme kohtaan, ja sen jälkeen toisia kohtaan sen mukaan kuin hän kykenee. Tuo sana Herralta ja se rauhan antama turvallisuus, jonka se jätti hänen sydämeensä, kannatteli häntä moninaisten asioiden läpi noina aikoina. Toivottavasti tämä tarjoaa samanlaista rohkaisua sinulle.

Enemmän ensi viikolla...siihen saakka, siunauksin,

John Fenn

**He tells the finished vision from the start, # 5, too cross-minded, Perspective**

**Hän kertoo loppuun viedyn näyn alusta, osa 5, liian ristimielinen, näkökulma**

Hei kaikki,

Olen käynyt Rooman katakombeissa muutaman kerran viettäen tuntikausia pohtimassa niiden ihmisten elämää, joiden luiden ohi olin nyt rennosti turistina kulkemassa. Joka kerran olen ollut syvästi liikuttunut. Roomassa olevat katakombit ovat sarja käytäviä ja hautahyllyjä, jotka on kaivettu pehmeään vulkaaniseen kiviainekseen syvälle maan alle (noin 20 - 60 jalkaa tai 6-20 metriä).

Kristinuskolaisuus laillistettiin v. 312 ja tuli valtionuskonnoksi 380. Löydämme miljoonien uskovien jäännökset niistä toistaiseksi löydetyistä 40 katakombista 250 vuoden roomalaisvainon ajalta. Löydetyt katakombit kattavat noin 600 eekkeriä (2,4 km<sup>2</sup>) Rooman alla, ja yksin Pyhän Callixtuksen katakombeihin on haudattuna yli 500.000 varhaista veljeämme ja sisartamme Herrassa. Pyhän Domitillan katakombeissa on noin 150.000 ja nuo ovat vain kaksi 40:stä.

Noiden maanalaisten kammareiden taide on aivan ällistyttävää, ei pelkästään sinne haudattujen ihmisten elämää koskevien kuvien ja kuvattujen Raamatun kertomusten vuoksi, vaan yleisteeman takia: kuoleamalla ei ole mitään valtaa ja taivas on varma.

**Taiteesta puuttuu jotakin**

Silmiinpistävää oli ja mieleeni jäi, ettei siellä ollut kuvattuna mitään ristikohtauksia. Oli sellaisia kohtauksia Raamatusta kuten Nooa arkista ja '3 lasta' tulisessa pätsissä, muttei yhtään ristiä. Kaikki, ja tarkoitan kaikki, koski ylösnousemusta. Evankeliumi ei ollut ristin, vaan ylösnousemuksen evankeliumia.

Heidän taiteessaan ilmaisema oli yhdenmukaista Uuden testamentin kirjoittajien kanssa: Kristus on teissä! Ylösnoussut Kristus, Hänen ylösnousemuksensa voima, asuu sisällänne!

**Tajuattekko...**

...että 'risti' mainitaan vain 12 kertaa kirjeissä, ja yhteensä vain kuudessa kirjeessä: 1. Korinttolaiskirjeessä, galatalaiskirjeessä, efesolaiskirjeessä, kolossalaiskirjeessä, heprealaiskirjeessä. Siinä kaikki! Sana "ristiinnaulittu" mainitaan vain 12 kertaa viidessä kirjeessä yhteensä.

Sitä vastoin olen maininnut aiemmin ja olen lähettänyt sähköpostin liitteenä sitä pyytäneille listan (ja lähetän, jos haluatte, pyytäkää vain sähköpostiosoitteestani cwowi@aol.com) niistä vähintään 108:sta maininnasta siitä, että olemme 'Hänessä' tai Hän on meissä; Kristus meissä tai me Hänessä.

Jos tutkitte erityisesti Paavalin kirjeitä, havaitsette, että hän viittasi ristiin vain opettaakseen siitä keinona, jolla Isä toi pelastuksen, mutta ei jonakin sellaisena, johon keskittyä. Hän jatkoi aina eteenpäin siitä keskittyäkseen ylösnousemukseen ja Kristukseen meissä. "Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut." 2. Kor. 5: 17

Tuossa jakeessa ei ole mitään ristiä - fokuksena on meissä oleva Kristuksen ylösnousemusvoima, uusi luomus Kristuksessa.

Hyvä esimerkki on Ef.1: 3-14, joka sanoo, että juuri Isä on siunannut meitä kaikilla hengellisillä siunauksilla taivaallisissa (jake 3), ja Isä adoptoi meidät käyttäen Jeesusta tekemään sen (jake 5), ja juuri Isä osti meidän anteeksiantomme Oman Poikansa veren välityksellä (jake 7).

Paavali esittää Jeesuksen keinona, jolla Isä toteutti pelastuksemme ja sitten hän siirtyy eteenpäin siihen, mitä kuninkaallisessa perheessä oleminen merkitsee. Jeesus on palvomisen ja kunnioituksen arvoinen roolinsa tähden tietysti, mutta Isä käytti Poikaansa toteuttaakseen tahtonsa - suurenmoista tiimityötä, mutta risti on vain keino, jonka avulla he toivat meidät pelastukseen ja siihen, mitä meillä nyt on Hänessä.

Ef. 2:7:ssa Paavali sanoo, että meidät on pelastettu tässä maailmanajassa, "jotta tulevana maailmanaikoina Hän (Isä) voisi jatkaa hyvyytensä rikkauksien osoittamista meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa." (suomennos tässä)

Paavali ei ole ristimielinen muutoin kuin opettaessaan sitä välineenä, jota käytettiin tuomaan pelastus - ja sitten hän siirtyy eteenpäin Kristukseen meissä.

### **Pohdi...**

Kun kävelet kristilliseen kirjakauppaan, vertaa näkemiesi ristien määrää tyhjien hautojen määrään. Ylösnousemuspäivää lukuun ottamatta nuo kohtaukset eivät ole näkyvästi esillä. Kuinka moni meistä kasvoi tunnustuskunnassa, johon liittyi kulkue, jossa pappi kantoi suurta ristiä jokaisen jumalanpalveluksen alussa? Entäpä jos tuo pappi olisi kantanut näkymää tyhjistä haudasta? Kuinka monilla tätä lukevilla on kotonaan ristejä seinällä roikkumassa tai hyllyllä? Kuinka monta tyhjän haudan näkymää sinulla on? Oletko ristimielinen vai kuten Paavali ja varhaiskristityt olivat, ylösnousemusvoimamielinen?



## **Saatat pitää tätä kyynisenä, mutta pohdi...**

Historiallisesti puhuen Uusi testamentti ei keskity ristiin, vaan ylösnousemukseen, Kristukseen meissä ja taivaan varmuuteen. Katakombien taide ja varhaisten kirkkoisien kirjoitukset ovat tämän ylösnousemukseen keskittymisen kanssa yhdenmukaisia.

Tuo kaikki muuttui, kun kristinusko laillistettiin 312 ja tuli valtionuskonnoksi 380 ja monet pakanallisista temppeleistä otettiin uuden valtionuskonnon haltuun. Kuten matkaopas meille kertoi siellä, pakanalliset temppelit sopivat täydellisesti siihen, että väkijoukot tulivat pois kodeista, sillä pakanallisissa temppeleissä oli istuimia, lava, saarnastuoli - ja auditorioseurakunta syntyi.

Anna minulle tämä havainto anteeksi, jos sinun täytyy, mutta siitä mitä olen tutkinut ja nähnyt, alituinen ristin muistuttaminen ja se, ette menneisyydessä olimme syntisiä, palvelee osaksi sitä, että se ylläpitää lauma edelleen auditorioon saapumista, pitää heidät heikkoina uskossaan ja aina katsomassa olkansa yli menneisyyttä. Ei voi katsoa eteenpäin ylösnousemusvoimaan, jos alituisesti muistutetaan siitä, millainen on ennen ollut.

Kun tutkotte kotiin ja perheeseen perustuvan alkuseurakunnan dynamiikkaa, joka keskittyi Kristukseen teissä ja ylösnousemuksen voimaan elää pyhää ja tarkoituksen täyttämää elämää ja vertaatte sitä alituisen muistuttamiseen siitä, millaisia me ennen Kristusta olimme, vastakohta on hätkähdyttävä.

## **Suurin loppuunviety näky**

Minkä tahansa lupauksen olemmekin saaneet nyt koskien omaa elämäämme, rakkaitamme, tässä elämässä, nuo lupaukset ovat loppuunviedyn näyn suurempien lupausten sisällä. Niin kuin venäläiset 'maatuskanuket', joista yksi sopii hienosti suuremman sisälle, ja se toisen suuremman sisälle jne, niin on myös laita minkä tahansa lupauksen kohdalla, jonka me tässä elämässä saamme. Se on sisäkkäin suuremman (lupauksen) Kristus meissä -kanssa, taivas odottaa meitä - kanssa. Loppukohtaus ilmestyskirjassa on se, että meidän taivaaksi kutsuma kaupunki tulee maan päälle.

Paavali opasti filippiiläisiä kahdesti muistamaan, että kansalaisuutemme on taivaassa (3: 17, 20), ja kolossalaisille hän sanoi: "Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella. Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa." (3: 1-4)

Opi mitä sinulla on Kristuksessa - voitko kuvitella, Kuka meillä on sisällämme!? Hän, joka puhui Moosekselle palavasta pensaasta, asuu sinussa! (2. Moos. 3: 14, Joh. 8: 58) Ole kaikin mokomin kiitollinen rististä, mutta tuo risti toi meille elämän Kristuksessa, meidän uudeksi luodun hengen ihmisemme, jonka Jumalan Henki loi, jotta voisimme vaeltaa Isän ja Pojan kanssa - joten tee niin - keskity vaeltamaan Isän, meidän lopullisen päämäärämme, kanssa!

Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn